

Poznań, dnia 06 października 2015 r.

Trybunał Konstytucyjny

al. J. Ch. Szucha 12A

00-918 Warszawa

Skarżący: M K

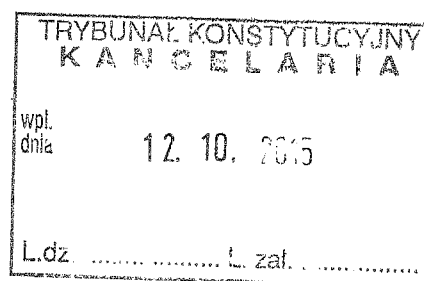
ul.

reprezentowany przez:

adw. Tomasza Henclewskiego

Kancelaria Henclewski & Wyjatek Adwokaci s.c.

ul. Chwaliszewo 72/7, 61-104 Poznań

Sygn. akt: Ts 6/14

SK 16/15

Pismo pełnomocnika skarżącego

Działając w imieniu skarżącego, powołując się na pełnomocnictwo znajdujące się w aktach sprawy, w związku z nadesłanymi przez Sejm oraz Rzecznika Praw Obywatelskich stanowiskami w sprawie skargi konstytucyjnej, wskazuję co następuje.

I.

Nie sposób zgodzić się ze zgłoszonym przez Sejm wnioskiem o umorzenie postępowania na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku. Nawet gdyby przyjąć, że wskazany jako przedmiot kontroli art. 98 ust. 2 Ustawy – Prawo bankowe nie stanowi podstawy do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego (dalej: b.t.e.) przeciwko spadkobiercom dłużnika, nie przesądza to o zaistnieniu przesłanek do umorzenia postępowania w sprawie. Zastosowanie winna znaleźć przyjęta powszechnie, także w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, zasada *falsa demonstratio non nocet*. Nie powinno bowiem powodować umorzenia postępowania jedynie nieprawidłowe wskazanie przepisu stanowiącego przedmiot kontroli w sytuacji, gdy w skardze w sposób wyczerpujący i niepozostawiający wątpliwości przedstawiono stan faktyczny, z którego wynika zaistniały problem prawny. Warto przy tym

podkreślić, że w przepisach Prawa bankowego brak jest przepisu stanowiącego w sposób niebudzący wątpliwości podstawę dla wystawienia b.t.e. przeciwko spadkobiercom, a możliwość taka została wyinterpretowana z całej grupy przepisów dotyczących b.t.e.

II.

Odnosząc się zaś do dalszej argumentacji przedstawionej przez Sejm, na wypadek wskazania przez Trybunał Konstytucyjny jako przedmiot kontroli art. 96 ust. 2 Prawa bankowego, pragnę nadmienić, że wydanie wyroku w sprawie o sygn. akt P 45/12 nie przesądza o tym, iż wydanie orzeczenia w przedmiotowej sprawie jest zbędne.

Zbędność wydania orzeczenia może wystąpić wówczas, gdy zachodzi ujemna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, jak ma to miejsce w przypadku tożsamości podmiotowej i przedmiotowej w sprawie. Jest to także możliwe w przypadku wystąpienia jedynie tożsamości przedmiotowej - wtedy mamy do czynienia z negatywną przesłanką *ne bis in idem*. Jednakże w przedmiotowej sprawie nie zaistniała żadna ze wskazanych przesłanek. Zasada *ne bis in idem* oznacza bowiem, że niedopuszczalne jest orzekanie w sprawie, jeśli występuje w niej identyczność zaskarżonych przepisów, wzorca konstytucyjnego i postawionych zarzutów, jak w sprawie, w której Trybunał już wcześniej orzekał (postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 lipca 2014 r., sygn. akt SK 6/14).

Nawet gdyby przyjąć jako rzeczywisty przedmiot kontroli w niniejszej sprawie art. 96 ust. 2 ustawy – prawo bankowe, nadal nie zachodzi zbędność wydania wyroku. Bez znaczenia pozostaje tożsamość przedmiotu kontroli w sytuacji, gdy **skarżący wskazał inne wzorce kontroli** niż te, co do których Trybunał już orzekał, a nadto sformułował nowe zarzuty.

III.

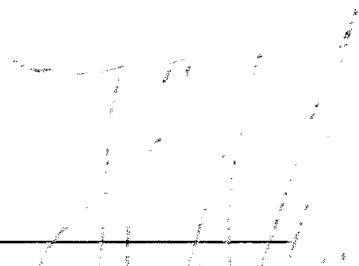
Sprawa wymaga także rozważenia pod kątem skutków, jakie niesie za sobą odroczenie daty utraty mocy obowiązującej przepisów art. 96 ust. 1 i 97 ust. 1 prawa bankowego do 1 sierpnia 2016 r. Umożnienie postępowania zainicjowanego przez skarżącego, zgodnie ze stanowiskiem Sejmu, **pozbawiłoby go możliwości doprowadzenia do wznowienia postępowania w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności na b.t.e.** W związku z tym jedynie merytoryczne rozpoznanie skargi przez Trybunał Konstytucyjny zniweluje w stosunku do skarżącego negatywne skutki stosowania w jego sprawie niekonstytucyjnych przepisów dotyczących b.t.e. W przypadku uwzględnienia skargi i przyznania skarżącemu tzw. przywileju indywidualnej korzyści, będzie on miał prawo do ponownego rozpoznania sprawy przez sąd,

z uwzględnieniem niezgodności z konstytucją przepisów, na podstawie których wydano b.t.e. i nadano na niego klauzulę wykonalności.

Należy mieć na uwadze wyjątkowy charakter niniejszej sprawy, a przede wszystkim całkowity brak przyczynienia się skarżącego do powstania egzekwowanego na podstawie b.t.e. zadłużenia oraz rzeczywisty brak możliwości uzyskania informacji na temat istnienia i wysokości długu. To w sprawie skarżącego w sposób szczególnie dotkliwy ujawnił się krzywdzący charakter b.t.e., jako instrumentu pozbawiającego dłużnika możliwości obrony na etapie wcześniejszym niż postępowanie egzekucyjne. Umożnienie postępowania przed Trybunałem spowodowałoby rażące pokrzywdzenie skarżącego, niedające się pogodzić z zasadami, które leżą u podstaw porządku prawnego.

Ponadto pragnę dodać, że Rzecznik Praw Obywatelskich przychylił się do skargi w niniejszej sprawie, popierając wnioski skarżącego, i nie dostrzega podobnych przeszkód natury formalnej, jak Sejm. Wskazał także na wyjątkowo niekorzystną sytuację skarżącego, jako spadkobiercy, w porównaniu z sytuacją dłużników, którzy osobiście zaciągnęli zobowiązanie wobec banku, a więc mieli wiedzę o możliwości wystawienia przeciwko nim b.t.e. i wszczęcia egzekucji.

Z powyższych względów wnoszę jak w skardze.

Tomasz Henclowski
adwokat

Załącznik: dwa odpisy pisma.